

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

SITGES

Número solt. 0'15 ptes.
Trimestre. . . 1'50

ESPANYA

Any 7 ptes.

AMÉRICA

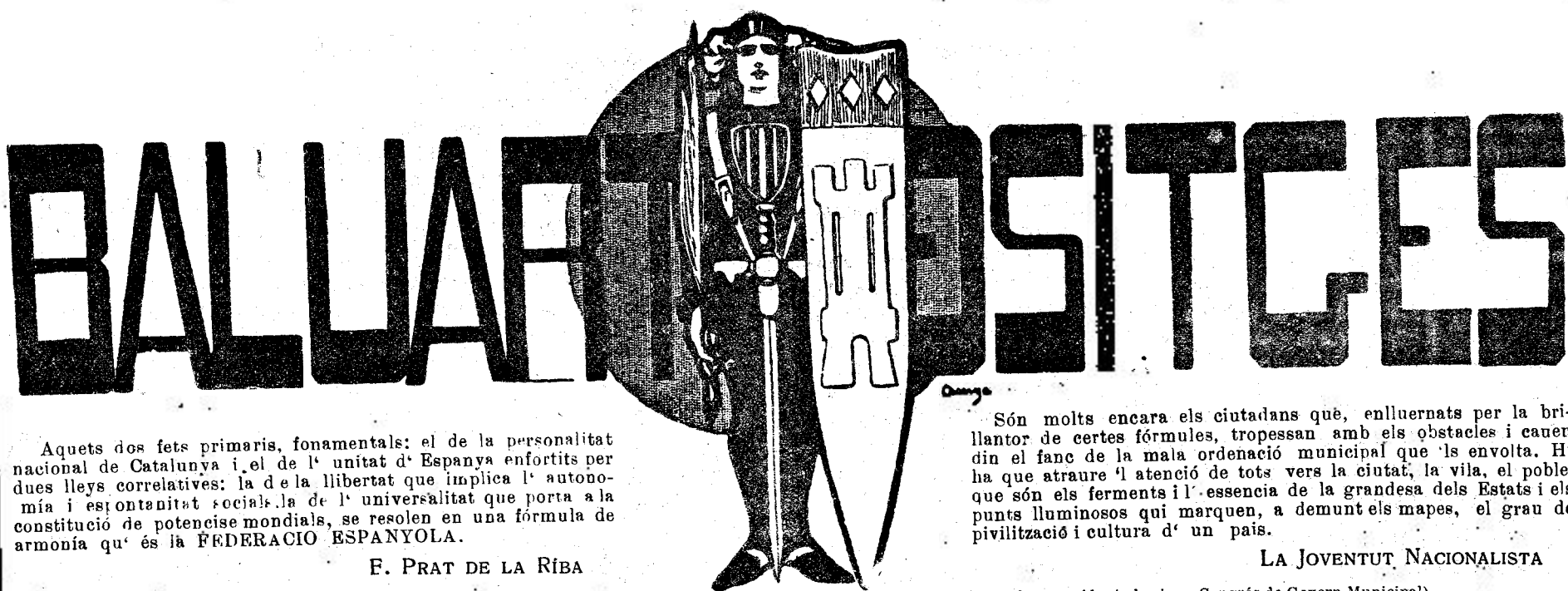
Any . . . 2'50 pesos (or)

ANUNCIS.

ESQUELS, REMESOS

I RECLAMS

a preus convencionals.

Aquets dos fets primaris, fonamentals: el de la personalitat nacional de Catalunya i el de l'unitat d'Espanya enfortits per dues lleys correlatives: la de la llibertat que implica l'autonomia i espontaneïtat social, la de l'universalitat que porta a la constitució de potències mundials, se resol en una fórmula de harmonia qu'és la FEDERACIÓ ESPANYOLA.

F. PRAT DE LA RIBA

«La Nacionalitat Catalana», Cap. VIII El Nacionalisme polític».

Són molts encara els ciutadans que, enlluernats per la brillantor de certes fórmules, troppen amb els obstacles i cauen din el fang de la mala ordenació municipal que ls envolta. Hi ha que atraure l'atenció de tots vers la ciutat, la vila, el poble, que són els fermentos i l'essència de la grandesa dels Estats i els punts lluminosos qui marquen, a demunt els mapes, el grau de civilització i cultura d'un país.

LA JOVENTUT NACIONALISTA

(Manifest convalidat al primer Congrés de Govern Municipal).

REDACCIÓ

ADMINISTRACIÓ:

CARRER

DE LES PARELLADAS,
NÚMERO 9.

Telefon n.º 367

Els treballs es publiquen
baix la exclusiva res-
ponsabilitat dels res-
pectius autors.

No s' retornen
els originals.

Any XV Sitges 30 de Jener de 1915 Núm. 695

Banc de Vilanova

CAMBRA DE SEURETAT

Ja instalada la primera secció de compartiments de Caixes de lloguer en la Cambra de Seguretat construïda de poc, queden a disposició del públic per a guardar títols, documents, joies i demés objectes de valor, amb arregl a la següent tarifa:

Model n.º 1 : 6 mesos, ptes. 20; un any, ptes. 30
n.º 2 : 6 » 30; » 50
n.º 3 : 6 » 50; » 80

L'arrendatari podrà practicar hi les operacions que li convinguen durant totes les hores de despaig : En les oficines del Banc entera-
— ràn de les demés condicions que regularitzen aquest servei. —

PLATA DEL RHIN

ORFEBRERIA D'ART

rebuda directament de Nuremberg (Alemanya)

Representació exclusiva per a tot Catalunya:

Joies i rellotges de totes classes i preus

Vda. i Fills de Francisco Tort : Sitges

Hotel Subur

San-Gaudencio, 5

Teléfono 370

■■■
Especialidad en gelatinas alimenticias
■■ para enfermos y convalescientes ■■■

Waleski Biscuit glase
SE SIRVEN POR ENCARGO

PHOSPHORRENAL • ROBERT

RECONSTITUYENTE granulado - elixir - inyectable

PREPARADO POR JOSÉ ROBERT SOLER

— INGENIERO QUÍMICO Y FARMACÉUTICO —

Calle Lauria, 74 - FARMACIA - BARCELONA

Pro Zones Neutrals

Meeting al Centre Nacionalista Català

Com ja era de preveure, el meeting que tingué lloc el diumenge prop passat, "Pro zones neutrals", fou un èxit. El saló d'actes de la simpàtica entitat nacionalista es comblà de representacions i de oients.

El sostre del saló fou cobert de un gran velam blanc damunt del qual i en tota sa estensió hi campejava la gloriosa ensenya barrada, produint molt bon efecte.

Ocupada la presidència pel ferm nacionalista, que ho és del Centre, nostre bon amic En Josep Planas i Robert, prengueren seient al seu entorn, ademés dels individus de la Junta Directiva, les representacions de les entitats locals i els oradors que, com ja diguérem, foren En Pere A. Tarragó, de la Unió Radical Nacionalista, i En Alfred Pascual Soldevila, En Manel Rodés i Arenas i En Ramon Coll i Rodés, de la Joventut Nacionalista.

El Sr. President obri l'acte, esmentant el motiu del mateix i per a que'l poble de Sitges es manifestés en un projecte de tanta transcendència com el de les zones neutrals.

Seguidament el Vissecretari senyor Marcet llegí les adhesions següents, totes elles molt expressives i entusiastes per al projecte : del diputat per aquest districte En Josep Bertrán i Musitu, dels di-

putats provincials En Antón Jan-sana i En Eduard Micó; dels Casinos "Prado Suburens" i "Retiro"; del "Centro Obrero" i del "Fomento de Sitges".

Començà a parlar En Ramon Coll, qui després d'una galán salutació a les senyores i senyoretes allí presents, feu l'història de les zones neutrals des de l'any 1709, remarcant que sempre que s'han atravesat períodes de connexions econòmiques s'ha pensat amb les zones neutrals com a remei eficaç per a aminorar els mals i preparar l'expansió pera quan la normalització avivés els negocis.

Feu un estudi complet de lo que eren Dipòsits Comercials, Ports francs i Zones neutrals. Al ser en aquesta part de l'interessant conferència del Sr. Coll, entrà a l'assemblea En Albert Rusiñol, a qui des de la presidència el requeri nostre amic Planas per a que, com a digne diputat nacionalista per Barcelona, fes l'honor de presidir l'assemblea.

Donant compliment als desitjos del Sr. President, que en aquell moment interpretà el de tots els reunits, el Sr. Rusiñol, entremig dels aplausos de tots a peu-dret, ocupà la Presidència, merciant l'honor i declarant que ell sempre defensarà els ideals i els interessos de Catalunya amb el sentit més liberal i progressiu, ja que de tre-

ball i llibertat és format el cos de la nostra Patria.

Represa pel Sr. Coll l'interessant conferència, digué que la Zona neutral, ademés de convenir a la seva industria, (car insuficient el mercat nacional, necessitava traspasar les fronteres), convenia per a higienitzar el Baix Llobregat, expulsant d'ell el paludisme i evitant, am la construcció de grans canals, que com matriu tindrien el riu, les grans vingudes del meteix, que tantes desgracies han causat en el transcurs del temps.

Després de fustigar l'inestabilitat dels governs que fan xorques les iniciatives profitoses per al país, demanà l'adhesió del poble de Sitges al projecte de la zona neutral, que tants beneficis pot reportar a Catalunya i als demés ports d'Espanya que vulgan acullir-s'hi.

L'orador fou molt aplaudit i felicitat al termenar sa interessant conferència.

En Pere B. Tarragó, després de la salutació a les senyores, entonà un brillant cant a Catalunya, dient que terra de treball i llibertat com és la nostra mai s'ha cridat "¡Visquen les cadenes!", per lo qual sols l'afany de millorament en tots els ordres ens empeny a la consecució d'un projecte que, a l'ensemps que'ns té de produir un benestar econòmic, permetrà que la mà d'obra siga més remunerada i per lo tant millorats s'ls interessos dels nostres obrers, equiparantlos amb els centres industrials del món civilitzat.

Ensalça la menestralia catalana per l'activitat que desplega i ha desplegat en tot temps, a la qual es deu el cèlebre Còdex Marítim Català, adaptat per totes les nacions, del Consulat de Mar, que feu de Catalunya una de les potències més grans del Mediterrani, fentla digna pariona de les cèlebres Repúbliques Italianes.

Explicà la diferència entre els grans terratinents de Castella i el agricultor català, que mentres l'un sols es preocupa de l'encariment dels articles, l'altre treballa per a que una abundant producció remuneri el seu treball. Es feu ressò de lo que va dir En Ventosa i Calvell al Parlament sobre les Diputacions i les Zones neutrals, dient que tenia tota la confiança amb els parlamentaris catalans, puig qu'ells, que són fills del vot del poble, respondran millor defensant els interessos d'aquest, que no aquells d'altres regions, aon es coneix sols de nom el sufragi, i que sols a la voluntat del cacic deuen l'acta.

Al demanar l'adhesió de Sitges al projecte, feu resorgir les sanes democracies catalanas que amb son treball han dignificat i enriquit la nostra terra. Fou sorollosament aplaudit.

En Manel Rodés, després d'una carinyosa i galant salutació a les senyores, feu també una explicació de lo que són les zones neutrals. Glosà el tríptic de Fé, Patria i Amor, per a justificar els grans moments de Catalunya des de les Bases de Manresa, la gloriosa So-

lidaritat Catalana, les Mancomunitats i ara les Zones neutrals, al davant de les quals diu "tots som iguals, aquí no hi ha mes que catalans" defensant tots a la una el projecte.

En Alfred Pasqual diu que ell no havia tingut el gust de visitar aquesta hermosa vila de Sitges, i que sa primera salutació la dedica a les senyores i senyoretes, alençant a la dona per a que avivi el foc sagrat de la Patria.

Diu que no pot parlar respecte les zones neutrals ja que d'una tan brillant manera ho han fet els l'han precedit en l'us de la paraula.

Fustiga durament als que combaten el projecte: diu que allò que diuen, i potser s'ho creuen, que Castella és el "granero" d'Europa és un engany, ja qu'en l'actual conflagació europea en l'impossibilitat de venir blats de l'estranger, apesat de la franquicia de drèts, s'han augmentat els preus del pa.

Que En Paraíso, el primer que feu l'oposició a les zones neutrals, quan es presentà per diputat per a Barcelona, les incorporava al seu programa, i en una assemblea de Societats econòmiques, quan l'Exposició Regional de Zaragoza, les defensà com a medi de portar riquesa al país, ja que Espanya està en un lloc del continent apropiat per a que dites zones puguin tenir l'adequat desenrotllo.

El principal argument contra el projecte és que la zona neutral seria un foc de contrabando, com

mai se li hagués ocorregut a ningú deixar de construir un ferrocarril per por als descarrilaments.

Acabà dient que en la nau de Espanya aon anem embarcats, sempre havem anat a proa, que és des d'aon se veuen més d'aprop els perills, quins ja són passats quan els de popa els oviren; que si apesars dels nostres esforços es persisteix en una falsa maniobra, que pot fer naufragar el vaixell, desamarrarem el vot salvavides salvantnos sols. (Ovació.)

Per a resumir l'acte s'aixecà En Albert Rusiñol entremig de grans aplaudiments; diu que com a diputat ha demostrat el vivíssim interès que'l mou l'aprobació del projecte, que'l considera de salvació per a Barcelona i per a Catalunya tota, i dirigint-se als oradors els digué que, si bé a Sitges s'hi respira Art i Poesia, en la blancor de llurs cases hi viuen els braus mariners de les costes de Garraf que, en un moment de prova, posaran al servei ses indòmites energies. (Llargs aplaudiments coronen les paraules del Sr. President.)

Tots els oradors són efusivament felicitats per llurs brillants oracions.

Va acordarse enviar un telegrama al Sr. President del Consell de Ministres, i un altre al Sr. Alcalde de Barcelona, com a President de la Comissió Pro Zones neutrals; que diuen com segueix:

"Presidente Consejo Ministros. Madrid. — Villa Sitges acordado en Asamblea solicitar V. E. pronta discusión proyecto Zonas positivamente beneficioso país. — Planas Robert, Presidente."

"Bolañeres, Alcalde Barcelona. — Asamblea celebrada villa Sitges acordat adhesió projecte Zones quina aprobació recaba Comissió de la Presidencia. — Planas Robert, Presidente."

La Junta Directiva del Centre Nacionalista Català obsequià amb un àpat, a l'Hotel Súbur, als oradors que prengueren part en el meeting, els quals, apart del senyor Coll que romàn entre nosaltres, retornaren a Barcelona satisfets de la seva excursió.

En contestació al primer dels transcrits telegrams, s'ha rebut el següent:

"Presidente Consejo Ministros a Planas Robert, Presidente Centre Nacionalista. — Gobierno ha presentado proyecto a que refiere su telegrama a deliberación Cortes que habrán de resolver lo que mejor convenga al interés nacional atendiendo a sus muy diversos a que afectan."

En J. M. Llopis i de Casades

El respectable i distingit amic En Manuel Llopis i Bofill, home de cor i sitgetà il·lustre, anava aquets dies desolat: el seu fill Josep M., de vintitis anys, havia recaigut en la greu dolença, quan un raig d'esperança feia viable el camí de la convalescència. Els recursos científics han sigut impotents, i al matí del dijous entregà l'ànima a Deu.

En Josep M. Llopis i de Casades era jove de grans concepcions artístiques que havien ja florit en celebrades exposicions pictòriques a les galeries del «Fayanc Català», mereixent sols l'atenció de la crítica, la qual ens l'ha presentat com un genial artista del esdevenidor.

Nosaltres el vèiem sovintment amb el cavallet sota l'aixella, buscant arruïats assumptes d'interiors de sa predilecció, on l'imaginació del pintor treballava de una manera perfecta.

Els sentiments religiosos, el tracte afable i senzill i la gran bondat que reunia, el feien més simpàtic a quants tingueren ocasió de tractar-lo, essent per això més sentida la seva mort.

L'acte de l'enterrament del seu cadavre, verificat divendres, constituí una veritable manifestació de dol, en la que hi prengueren part totes les forces vives de la població, acompanyant les despulles del malaguanyat jove fins al camp del repòs etern.

BALUART DE SITGES envia el testimoni del seu més profund condol al pare, germans i demés parents del finat, i a pesar de que crea fundament que el difunt, per la seva intatzable conducta i reconegudes virtuts, està ja disfrutant de la Gloria, recomana la seva ànima a les oracions dels lectors:

Alegories misterioses

(A UNA INTIMITAT)

...l'm sembla sentir com un llunyà soroll de cop de mall sobre roent acer; el soroll d'unes grosses, velles manxes que aviven el foc, com si infinitat de pils gonfiats de vida bufessin a l'unidó davant unes campanes de greus sons, que arribessin a mi, sens intermèdi, d'un cop de batall a l'altre, emposos ençà per tal vent.

A cada pàgina d'un llibre, a cada troc de música que dels mestres escolto, a cada nova tendència, sento, amic, més forts els sons misteriosos. Els uns units als altres, arriben a ser mon ambient.

A cada instant més se perllonguen, més tenen so metàl·lic... A son principi, el vent els dispersa; avui ja són forts i nombrosos. Allà els empeny el vent, si; més formen nebulosa, són el Cosmos i estan en temps cosmogònics; tenen ja sos moments ràpids i propis; una força d'atracció els uneix.

Al ser aquí, amic, sento encare l'anorrança d'esser-ne lluny; mes se'm fa impossible no pensar i deleitar-me en la contemplació imaginària d'una edat primera i... la creació de l'home.

No puc apartar-me del món visionari. Com per arr d'encantament, me trobo en antel fruïdo de l'esperit. Benhaurats moments: Atreviments de l'imaginació que vola, de l'inspiració que no pot limitar-se, secundada per un desig i entusiasme, encare més atrevits.

Amic: en diferents i autoritzats llocs he llegit, que si l'inspiració és il·limitada, el geni és limitat. Així les hores més punyentes són aquelles en que passada la visió, quan l'imaginació és anada a inspirar-se fins a les fonts de lo sublim, al voler humanament explicar-la tal com se l'ha presentada, te trobes amb que'l geni te priva o, quan menys, l'empeteix l'acció.

Sapigut això, i que'l qui se l' dirigeix de geni no'n té una guspirà, m'atreviré a continuar.

Arrebatat per l'esperit de la pura contemplació, me só trobat un capvespre, a l' hora de les clarors pàlides, quan el jorn cau retut i mort per les ombres que van esdevenint a cada pas més tenebroses, en lo alt d'una montanya com mai m'os ulls n'havien contemplat, i a la que no m'hauria arribat pujar-hi. Tot pedra, alta fins a perdre's en lo infinit; tallada recta per darrera, desafiant la mar, que seguint són etern ritme allà rebotia desent-se en intimes gotes que en conjunt, com ànimes deslliurades, pujaven fresques, aromatisades de sentors marines, i com d'ones voluptuoses, venien a acariciar mon rostre.

Brunzia el vent, semblant l'oracle de lo Invisible.

S'extenia al davant de la roca una vastíssima plana sense cap vegetació, a no ser quiscuns alts i ben tallats rosers entre

mig d'uns corpulents arbres quin brancatge és símbol de la gloria alcançada pels mortals; i més enllà un altre frondosíssim, carregat de la bella fruita temptadora de Eva, cobejant una font, una font clàssica, una font que més semblava de pessebre. De són bell mig l'aigua en rajava i es fonia en aquella terra estèril.

Al fons, res. El cel, que encès semblava, tancava l'horitzó, unint-se al terròs de la terra plana.

Acabada la impressió brusca que produïx tota cosa que sobtadament se'n presenta, i començava per a mi l' hora placida de la contemplació meditativa. Volguí fugir. Com a hom me trobava massa petit davant de tant grandios espectacle; mes cap camí a mon desig s'oferia, i una força inexplicable semblava retenir-me en aquella algaria.

Era un d'aquells moments en que l'mortal ber a tot himne de lloanca i tribut, deu recorre al plor, agenollar-se i adorar...

Així mon esperit ocupat estava, quan uns veus estranys vingueren a distreure'l de son recitament.

I a la, alta visió de natura, n'hi seguí altre quins protagonistes eren sers humans.

L'arbre de la fruita graciosa era sacsejat amb violència. Un conjunt de mans femenines es veien fins a son ramatge alçades arrancant-ne amb dalit son fruit.

Les més l'anaven tirant a sos companys que venien corrents vers aon eren elles, altres, famolenques, mirant sols de fit les més madures, pomes, anaven collint i omplint-se'n les mans... s'apartaven un xic, i allà totes soles el saborejaven.

Els tan prompte foren arribats, s'abraonaven a la font i beien assedegats.

Com auriga que després de ràpida cursa, salta diligent de son carro i cerca a la gent que li ofereixi la copa del daurat vi, per a confortar-se; com miner qui al plegar de son duríssim treball agafa el cantí, i beu fins que sos brassos se cansen de tenir-lo enlaire, així aquells homes eridaven i s'empenyen els uns als altres per a poguer arribar a la font, o quan menys mullar-se les mans i portar-les a la boca, per a apagar la sed que ls devorava.

Augmentava el xibarrí entre els famolenques i assedegats, mes no se'ls entenía. Emprò quelcom estrany portava a creure que tot aquell cridar no era sinó una barbre expressió de vèhements desigs.

Tantost els clams dels uns semblaven implorar, com les veus gràcils d'elles lamentar-se o seduir.

Passà així un curt temps i de moviments aillats i estranys contorsions, n'esdevingué una general exòtica dansa.

Les veus; que al començar que incomprendibles se sentien potents, eixien ronques.

Ronquera d'homs que fineixen... abatiment de cossos que s debiliten... desvari d'envenenats... mirada vaga d'ubriaes... Rialta impúdica la d'elles: són de mort...

Resta paralitzada i nula la ment; i la ploma vagant en aitals moments escriu màgicament paraules més o menys soltes que resten com sintètica explicació de la pútrida vilessa.

— Senyor, i la virtut? Per què sols ens ha de ser dit el mal? Per què lo gran, encare que humil, resta amagat?

Jo cercava allà, entre's llorers i les rors, quelcom que posés per la fresca recordança de la visió que deixab... no sabia explicar o la vista feta a la massa carnal, no tenia prou fuor per a percebre.

De sobre, sens veure, sér quiscun, una rosa fou cullida; poc a poc, totes; i d'nia que permaneixien enlairades sense cap punt d'apoi.

Eren blanques quan a son tronc estaven adherides, mes ara esdevenien rosades. Avençaven veus la falda de la montanya gegantina: uns cànecs suaus, molt suaus, comensaven; a voltes es perdien per a recomensar encare més suaus i harmoniosos; i... res, els ulls encare res veien.

L'entusiasme que en un principi me feu vibrar en ardent desig de beatífica visió, dequia per a convertir-se en desesper, creient passaria per a mi desapercebuda.

Era el neguit de tota cosa que l'hom sol no pot acomplir; el plang callat, el dolor intern del ceg quines nines mortes no poden percebre la beutat que se li explica...

Com s'acrex el desig enfront l'impossible!

El cridar d'aquells qui sols amb el fruit de la terra trobaven el dolç plaer, predi-

cant el no res més, i el mar que impertinent des d'un comens semblava cridar-me, temptaven. I jo creient impossible, o no recordant lo que esperava, sols a ella vegí.

L'adorava, la creia infinita, ara ja negra, sols escatada de vermell, d'aquell vermell de foc o sang, que per raó de la hora allà en son horitzó apareixia; així tetríca, paorosa, com mantell de Proserpina per a tornar un i altre mati a esser bava, amb blanques escumes, tantost devallès per orient en son carro d'or l'Aubada.

Acercava i me complaia amb les extravagants idees d'una amiga qui un jorn me deia voguer fondres, vagar per sempre, junt amb la cadència i melangia de les onades que van i venen...

M' esvetlla. Encare la mort de mi no havia fet presa. Mon pedestal era enderrocat. Vanament vaig cercar l'arbre fruiter la font, així com a aquells qui per son entorn e deleitaven. Un profund abim en son lloc s'hi veia i un arbrissó torsat, llevant i succeïent fatal del primer, s'ostentava.

Com aquell canvi? Allà ma fataf folija, m'havia portat. Era el pas de una impaciència revoltosa.

Ni un sol murmurí per a complaurem. Fins la mateixa mar me'l negava. Era calma i la trobava a la mateixa hora en que l'havia deixada.

Aquell qui disposa dels elements, la tenia en lo que s'ha anomenat tresor dels humils.

Tanta quietut i monotonía cansaven. Sols una cosa restava per a mi símbol de esperança: al fons aquella llum vermella. Més ja'l no era el crepuscle?... Impossibile me seria recordar si fou pura il·lusió o vera cosa; mes de nou senti aquells cànecs, igualment suaus, igualment harmònics.

Instintivament la vista es feu cap aon eren al comens els llorers i les roses. Ma segona visió s'encarnava, mo's ulls mortals l'aperceïen. Las, vegí: al pit portaven aquelles roses, en un principi blanques, al deixarles rosades, i ara yermelles; d'aquell mateix vermell del crepuscle.

Avensaven cautelosament i empenien camí per sobre la mar.

Jo no sé quina virtut tenien per a que ses gorges produïssin al cantar, l'efecte de lo que essent senzill, te tots els aires de sublimitat.

Oh, filles de la virtut suma! Oh, eterna i qventut de bellesa heròica, tot semblant sútil Vosaltres quina fas no és com la de matrona havent assolit ja el grau de l'augusta i veneranda maternitat; si que totes semblen arribades a la primavera de una vida sens que us plagués conèixerla o meditarla, deixant tot lo que us pogués apartar d'una contemplació d'esperit tan gran i pura.

Enlairades goscú de l'amor que mistica-

ment somniàreu.

Oh, serenitat vostra! Junes amb Ell per sempre i Ell amb vosaltes, pel mateix amor amb quin fins a Ell arribàreu.

Oh, amor portat amb un sant entusiasme fins a la última conseqüència: al sacrifici!

Ja sols com a boirines les distingia al fons sobre la claror vermella. Per aon sembla sangni el jorn, ferit pel glavi de les ombres, desapareixien: vers un altre espai, aon el límit no s'hi conta, la llum no és ja mai vensuda. I la visió és real i eterna.

J. CARBONELL GENE

Sessió de l'Ajuntament

ORDINARIA DEL 28

De segona convocatoria, fou pr-si lida pel Sr. Alcalde, D. Pere Carbonell Mestre, concorrenthi els regidors senyors Querol, Parera, Hill, Selva, Julià, Durán i Mitjans.

Llegida i aprovada l'acta de l'anterior es donà lectura al telegrama amb que'l Sr. President del Concil de Ministres se ha dignat contestar al que la setmana passada va dirigirli l'Alcaldia en súplica de que per tots els medis possibles se evitis l'encariment de les subsistencies. Diu així el despatx telegràfic del senyor Dato: «He trasladado su telegrama con todo interés al Ministro de Hacienda». Feu constare en acta la sati facció amb que'l Consistori havia vist tal resposta, com també per les mides adoptades darrerament per dit Sr. Ministre.

Acte seguit va donarse lectura a una comunicació del Govern Civil partíci-pant que allí s'havia desestimat aquell recurs que la Companyia d'electricitat «Rios y Fuerza del Ebro, S. A.» havia interposat contr. el pressupost municipal ordinari per a l'any que cursa; fent constar, ademés, que'l referit pressupost no contine extralimitación legal que cor-regir. No cal dir que, devant aseveració tan categòrica i contundent, En Julià, contra la seva inveterada costum, no va fer el més mínim comentari sobre'l contingut de la comunicació esmentada, limitant-se a tancar hermèticament la boca, després de haverse mossegat els llavis amb tot dissimulo. En cambi, En Mitjans i En Durán, perseverant en la seva costum, no volgueren deixar-se d'adherir al silenci del seu quefe, callant també com uns morts.

A continuació es donà lectura a una carta del representant de l'Ajuntament a Barcelona en la que comunica que no ha resultat confirmada, sino que, al contrari, es tractava de un mal entès, la nova, publicada per varis periòdics, de que des de primer de l'any que cursa la sal destinada al consum públic tornaria a ésser gravada amb un fort impost, com anys enrera. L'Ajuntament se'n dona per enterat.

S'aproven varis comptes per diferents conceptes.

Llegits els comptes corresponents al any últim relatiu a l'arbitri de clavegueres, a l'Administració del Santuari del Vinyet, a la de la Plaça Mercat, a la del Cementiri i altres, se aproven, o bé passen a informe de la Comissió corresponent els que no hi han passat encara; fentse constar, ademés, un vot de gracies per als Administradors respectius.

En Julià, amb l'adhesió dels seus acòlits, les emprén contra l'Administració del Santuari del Vinyet, prenent la ingerencia directa del Municipi en la mateixa. A tal efecte, fa una proposició encaminada a coaccióar l'autonomia que per a certs assumptes disffutats els dignes senyors que administren aquell Santuari. Es per demés manifestar que la proposició d'En Julià fou rebutjada, com també que la Presidencia i altres regidors procuraren inútilment fer-ho comprendre que les seves pretensions estaven fora de l'ò.

Lo meteix intentà respecte als comptes de la Plaça; i com sigui que s'atrevís a parlar de corrupteles, En Querol, En Parera, i altres regidors van estaloniari gallardament, deixantlo sense granes de tornar a pronunciar tal frase, evocadora d'una felix època de recordança inesborrable pel julianistes.

Acte seguit varen aprovarse ls informes que les Comissions corresponents han donat als comptes de l'Administració del Cementiri; a la liquidació que presenta el constructor dels nous nitxos del Cementiri; a la del ramal de cloaca del carrer de Jesús, comprès entre ls de Francisco Gumà i Santiago Rusiñol; i a la de la Companyia concessionaria del servey d'enllumenat públic.

Llegit, a continuació, l'informe sobre els comptes de l'Hospital de Sant Joan Baptista corresponents a l'any últim, En Julià fa quedarió sobre la taula, sens duple perque intenta repetir la mateixa sort executada al presentarse ls del Vinyet i la Plaça.

S'aprova l'informe sobre'l compte de les plaques rotuladores dels carros de aquesta matricula, fixantse el plaç de un mes per a que's procedeixi al seu recambi a l'objecte de que com més aviat millor quedi format el nou registre de carruatges.

La Presidencia dona compte detallat al Consistori de la visita efectuada pel Sr. Bisbe el passat dimecres; acordantse fer constar en acta la satisfacció amb que se havia rebut la mateixa.

Es tracta de algun altre assumpte de relativa importancia i se aixeca la sessió al cap de cinc quarts de haverse començat.

Ocorre que al acaronar un nin, quan és maco empleiem les paraules més dolces, al festejar a la promesa ens brollen filigranes d'amor, i al dirigirnos a les perso-

nes en general usem, per damunt de tot, paraules de respecte.

Ocorre també que acaronem al gos fidel al cavall noble i al burret diligent, dedicant-los hi tots els diminutius enteridors de les llengües vives, però ocorre que al referir-nos a n'en *Calrotà*, conegut per l'Ase de la Patagonia, no se'n acut cap paraula del nostre lèxic i ens precisa recorre a modismes estrangers. Perquè ell és lleig, entontit, rebec, terrós, ordinari, en fi, no ho vulguin sapiguer.

Diffícilment deu entrar en les lleis de protecció d'Animals i Plantes.

Al cap i a la fi no cometem cap indelicadesa. Més punyent era En Lope de Vega:

El vulgo es necio, y pues lo paga, es justo hablarle en necio, para darle gusto.

I En *Calrotà* no arriba a *vulgo*.

Ens sabria greu que's creguessin que'ns hi enfadem. No ho creguin pas; hi fem broma. Fins estem contorbats al pensar que pot desaparèixer de Sitges privant-nos el deport de pujar-hi a sobre tot cridant: Arri, arri!

Veuem? Ja hem dit *Arri!* I quina culpa n'hem nosaltres? Si quan agafem les rendes fos diligents i apretats a córrer, certament que no caldria esperar-los, i l'afalgaríem, i fins li endoliríem el peu. Això no vol dir que a voltes no troti bojanent. D'aquí li ve el nom.

Es coneix que les nostres fuetades fi-blen de valent, doncs devegades fa uns brams aixordadors, com volguent dir: Dimonis, quina manera de prevaldrer vostra superioritat!

Pobre bestial! Amb tot ens l'estimem. *Calrotà*, *Calroteta* nostra, monada de *Calroteta*, ja que seràs bon minyó? I si, pobre criatura.

Per imbecil que que sigui un autor, sempre troba un lector que se li assembla. Així parla Sant Geroni i talment com si es dirigís al llibre *Verdades amargas* qual autor ignorem, però quin únic lector és En *Calrotà*. La lectura dels mals llibres ensenya a veure sense horror el mal, a parlar d'ell sense pudibondesa i a cometre'l sense avergonjar-se'n. Vetaquí un altre fulminador pensament de Sant Bernat que encaixa amb l'opuscul que serveix de cuirassa a l'Ase de la Patagonia.

Si tots els reportatges del paper antihigiènic responen igualment a la veritat com el que *Calrotà* explica del ball del Prado, ja cal que pleguin el ram i els enviïn a les *Batuecas*.

FUET

Visita del Sr. Bisbe

Conforme havíem anunciat, dimecres va arribar en l'express de València a dos quarts de deu del matí el senyor Bisbe a l'estació de Garraf, acompanyant l'excel·lentíssim Sr. President de l'Audiència de Barcelona D. Josep Catalá, el Dr. don Francisco Muñoz, Canonge Arxiprest i Secretari de Cambra, el Dr. Vilaplana familiar del Sr. Bisbe, i el Pàrroco Regent Dr. Josep Xercavins, esperant-los en dita estació, a més de l'eminent poeta don Ramón Pío i Campamar, representant de l'illustre príncep Sr. Comte de Güell, i del respectable administrador d'aquelles grans pedreres, D. Josep López Ramos, pels Srs. Alcalde de nostra vila D. Pere Carbonell, Jutge Municipal D. Josep Ferrer, don Rafael Llopart, D. Pere Montané i D. Josep l'Arxiprest de Vilanova Dr. Jacinto Pugés, el Jutge d'Instrucció del Partit senyor Rubio i l'Ajuntament de Marina de Vilanova D. Joan Fernández.

Per a complimentar a la primera autoritat eclesiàstica, els treballadors de les canteres pararen en el treball; la carrera de l'estació al Caseriu aparegué sembrada de fullatge i a més en lloc adequat se aixecava un vistós i artístic arc de triomf dedicat a l'illustre Prelat de la Iglesia. Els infants l'obsequiaren amb cants i flors a la vegada que una aixordadora barrinada atronava l'espai com a salutació esclatant de aquelles abruptes penyes.

L'objecte de la visita era fer-se càrrec del lloc per a instal·lar-hi una capella a fi de que en aquella barriada obrera puguin tenir missa totes les festes, per a la construcció de la qual sembla que s'entra amb la valiosíssima cooperació del Sr. Comte

de Güell, propietari d'aquella encontrada, i amb l'empresa explotadora d'aquelles pedreres, constructora del dic de l'Est del port de Barcelona.

Els visitants quedaren prendats de les tendres manifestacions d'aquella barriada, com de l'ordre i cura paternal que hi regna. El Sr. López Ramos va obsequiar-los amb pastes dolces i vins, manifestant que era aquella la primera vegada que un Bisbe visitava Garraf.

Després, en cotxes, es dirigiren envers a la barriada de Vállcarca, a on els esperaven D. Josep Fradera, sa distingida senyora i sa elegant filla, i els alts empleats d'aquella important manufactura, la qual amb interès visitaren els nous hostes.

Es feren càrrec de la necessitat de l'establiment d'una capella a on els obrers de aquella barriada puguin complir amb la missa els dies festius, a quin efecte el senyor Fradera es mostrà disposat a fer de la seva part lo possible per a que els seus obrers puguin complir amb els seus debers religiosos, quals ofèriments foren oïts pel cuidador Prelat amb la consegüent satisfacció.

A l'igual que el Sr. López Ramos feu a Garraf, el Sr. Fradera es mostrà obsequiós i deferentíssim amb tots els visitants.

En els mateixos cotxes vingué la comitiva cap a Sitges, entrant a l'Hospital a les dotze, quin establiment benèfic amb deteniment visità l'illustre Prelat, acompanyant-lo en la visita l'Administrador del mateix D. Josep Planas Robert, la Rda. Mare Superiora i el Dr. D. Rafael Llopis, a més dels citats senyors que componen la comitiva. El Prelat ne tregué una agradable i simpàtica impressió, així per l'elegància de ses línies i per sa magnífica orientació i emplaçament, com per la bona disposició i ordre en tots els serveis.

Visità la capella en construcció, baix quina bella impressió prometé assistir a son acte inaugural, si els afers del seu càrrec li permetien.

Seguidament visità la Casa de la Vila, de quin Saló Consistorial, donat pel malaguanyat Dr. Robert, ne feu un complet elogi; com també del Saló de l'Alcaldia, costejat per l'immoblilable Sr. Batlle; lo ben disposat de les Oficines i Secretaria Municipals i el Jutjat, quina senzilla i elegant disposició mereix que els plàcems de l'illustre visitant.

Després feu sa entrada a l'Iglesia, resguint-la amb deteniment i enteranise de les renovacions portades a cap últimament en la capella del Sagrament per el Sr. Rector Dr. Bricullé i després pel Sr. Regent doctor Xercavins, que dintre de poc temps se completaran amb la colocació de unes imatges.

Visità la Sacristia i el nou Despatx Parroquial, la Biblioteca i Escoles nocturnes recentment disposades pel Sr. Regent Dr. Xercavins, millores que mereixeren l'aprobació del Prelat, felicitant-lo per sa execució.

Després de dites visites el Sr. Regent obsequià amb un esplèndid banquet a l'illustre Prelat, en la casa rectoral, sentant-se a taula els senyors següents:

Excm. Sr. Bisbe Dr. D. Enric Reig.
Excm. President de l'Audiencia Territorial, D. Josep Catalá.
Illre. Sr. Alcalde, D. Pere Carbonell.
Illre. Sr. Jutge, D. Angel Rubio.
Sr. Arxiprest de Vilanova, D. Jacinto Pugés.

Dr. D. Francisco Muñoz, Canonge, Arxiprest i Secretari de Cambra.
El Tinent de Navili, Ajuntant de Marina de Vilanova, D. Joan Fernández.

Dr. Vilaplana, familiar del Sr. Bisbe.
Jutge Municipal, D. Josep Ferrer i Robert.

D. Albert Rusiñol, diputat per Barcelona.

Dr. D. Francisco Xercavins, metge de Barcelona.
D. Emili Vidal Ribas.
D. Miquel Utrillo.
D. Rafael Llopart.
D. Josep Fradera.
D. Pere Montaner.
D. Lluís de Dalmau.
D. Josep Cordero.
D. Josep Planas Robert, Administrador de l'Hospital.

Dr. D. Josep Xercavins, Pàrroc Regent.
Mossèn Lluís Durán, Tinent de Campdesens.
Mossèn Lluís Munné, i
Mossèn Pau Farret Rabentós, Vicaris de la Parroquia.

El Sr. Bisbe amb paraula senzilla i eloqüent es mostrà satisfet del bell espectacle que oferien les autoritats per l'harmonica convivència que entre ells regnava, labo-

rant tots per a el benestar de la vila encisadora, quin destí els estava confiat, poguent estar gelosos els administrats de unes autoritats que amb tan desinterés i patriotisme per al bé comú laboraven, quins interessos de l'Iglesia, per a ell més d'aprop apreciats, amb tanta cura van millorant-se que mereixien per lo tant el seu més coral beneplacit.

D. Josep Cordero, parlant en nom del Sr. Regent Dr. Xercavins i en el propi després, glosà molt eloqüentment i d'una manera sentida, els beneficis de la Religió en pro dels desgraciats, demanant per a ells algún consol per a l'ànima, que's aconhorti en la lluita per la vida, que és dura i penosa, advocant per a que sigui pròptim un fet l'establiment de Capelles públiques a les barriades obreres de Garraf i Vállcarca, aludint molt acertadament a D. Josep Fradera, allí present.

El Sr. Alcalde D. Pere Carbonell, alça la copa a la salut de l'Iltre. Prelat, i agraïnt les paraules d'elogi a les Autoritats per les seves gestions, quines se senten íntimament satisfetes per haver complert llurs debers, gestionant lleal i desinteressadament en pro dels interessos a elles confiats.

Tots els parlaments foren unànimament aplaudits i celebrats pels comensals, quin esplèndid i ben condimentat banquet fou servir per l'Hotel Subur, feu honor a la casa. Durant l'àpat regnà entre'ls comensals la més franca alegria i cordialitat.

Després de passar a admirar el «Cau Ferrat» i «Maricel» mostrant-se admirat el Sr. Bisbe de les belleses que en ell s'hi enclouen, merescueren paraules de lloansa l'instal·lació d'En Santiago Rusiñol, com de la munificència de M. Carles Deering bastint el seu ja ric palau, i les iniciatives de nostre Miquel Utrillo, que tan admirablement s'hi van executant, fent-ne un dels llocs més interessants de la nostra terra per a ser visitats.

Sortint de ambdues visites, en cotxes per la Ribera i Passeig Benaprés, es dirigiren al Santuari de Ntra. Senyora del Vinet, entrant al Camaril a adorar a la Verge; s'enteraren pels Administradors de les millores que hi anaven introduint pel més bell esplendor del culte; quina labor va mereixer per part del Sr. Bisbe les més grans lloances per l'esforç que realitzaven els Srs. Montaner i Sarrailh.

De retorn, pujà Sa Il·lustríssima a la Capella de l'Ave. Maria, a on restà uns moments i després al Convent Colegi de les RR. MM. Mercedaries, en el qual i al entrar, les alumnes entonaren la Marxa Real.

L'excursió que realitzà el Sr. Bisbe a nostra vila, la primera del Bisbat després de prendre possessió de la Diòcesi, l'ompli de satisfacció inmensa, admirant-se de que una vila tan petita tinga tantes coses dignes de ser visitades, inspirant tot aquella son gust, ordre i higiene en totes les coses, que hi fan agradosa l'estada.

Felicitem coralment al Sr. Pàrroco Regent Dr. Xercavins, ànima de l'excursió del Sr. Bisbe a nostra vila, pels benefactors projectes a realitzar i per lo agradosa que a Sa Il·lustríssima resultà l'excursió.

X.

Dietari de la vila

DISSAPTE

El saló de ball del «Casino» del Prado Subrense, bellament encàlfit, se ha vist en la nit d'avui extraordinàriament concorregut, amb motiu de celebrar-hi una reunió particular de disfreces.

A l'hora senyalada donaren començ els ballables, interpretant el sextet instrumental «Mozart», dirigit pel mestre Torrens, i l'«intermezzo» de la celebrada opereta «Maruxa», del genial Vives, amb molta justesa, la qual mereixé una ovació xardorosa.

La banda de música de la casa i el esmentat sextet alternaren en l'execució del programa, compost de 27 dances.

Entre les nombrosíssimes disfreces sobresortiren: riques mores antigües, amb seguici d'esclaves; parelles de jugadors de «tennis»; cobletistes del «Tàpame»; manoles i bebès, totes elles habilitades amb singular gust i elegància. Hi havia també un aristòcrata boemi vestit a la perfecció, de braç d'una boemien deliciosa, i dos astròlegs que repartien «la planetas» al bell sexe jove.

L'animació no decaigué ni un sol moment; acabant-se la festa a les quatre de la matinada.

Els organitzadors poden estar satisfets de l'èxit obtingut, i és de creure que en conseqüència podrem assistir a altres balls esplèndits, durant Carnestoltes.

Entre els «astròlegs», guiats per l'Ossa Major, feien sa entrada al Prado, una parella de carrabiners de Les Coves entregava als «serenos» un subjecte de 23 anys anomenat Josep A. Maharra García, qui trovant-se jogant en una casa de Vilanova va ésser agredit, fugint com un desesperat via amunt, fins al kilòmetre 299.

Treballant en son taller de fusteria l'industrial D. Magí Rius, tingué la desgracia de que li caygués un tronç de pi al peu esquerra, fracturant-li el dit groç. Sentim el percanç.

DIUMENGE

A les onze del matí se celebra el gran miting «Pro Zones Neutres» en el local que ocupa el Centre Nacionalista Català al Cap de la Vila.

Ha traslladat definitivament el domicili an aquesta vila, Plaça de la Concepció, n.º 3, el representant de la Companyia Arrendataria de Tabacs.

A la sufragànea de Campdesens contrà matrimoni el veí Vicens Muñoz Marro amb Maria Albiol Castellet. Que sigui la enhorabona.

A les tres de la tarda es reuneix a la Casa de la Vila la germandat «La Fraternidad» per a la renovació de la meytat de la Junta Directiva i aprovació de comptes.

DILLUNS

Com que'l dia és esplèndid són molts, i en particular l'element jove, que se'n van a la Festa Major de Sant Pau del veí poble de Ribas.

Ha sigut conduït a les presons del Partit el detingut dissapte pels carrabiners de Les Coves.

Per haver-se gravat en sa malaltia nostre distingit compatriota el jove artista D. Josep M. Llopis i de Casades li han sigut administrats els Sants Sagraments.

La casa de D.ª Elvira Soler viuda de Bergnes ha sigut assaltada aquesta nit per gran número d'elegants disfreces amb motiu de la festa onomàstica de la esmentada senyora i de la segona de ses gentils filles. El Mre. Torrens ha executat varis ballables al piano; dancant-se fins a les dotze.

Els assaltants es desfàn en elogis pel bon aculliment que han tingut, prodigant alabances a les arxiprecioses Elvira i Maria Lluïsa per les riques «toilettes» que realaven la seva hermosura primorosa.

DIMARS

El dia no's presenta tan esplèndid com el de air, per la inconstància del tempe, que no permet sortir a gosar en plena naturalesa.

Sentim moltes queixes pel gran número de captaires forasters que invadeixen la població.

DIMECRES

En el mar regna fort temporal, i a terra un temps molt estafalari.

Aquest matí ha tingut d'ésser varat el Bot salvavides per a auxiliar a la barca d'En Rosés, que ha sigut conduïda a la platja, sense novetat.

Els tripulants de l'esmentat Bot han aprofitat la ocasió per a practicar diverses maniobres, fins a les nou.

Veuse aquí un servei més que ajuntar als innombrables prestats per la humanitaria Societat Espanyola de Salvament de Naufreces.

Tocades les dotze, un repic de campanes anuncia que entra a la vila el Excm. i Illm. Sr. Bisbe de Barcelona, Dr. Enric Reig.

Comença el període de convalescència, dintre i curs de la malaltia que l'ha retinut alguns dies al llit, l'apreciable conveï D. Antón Bisbal Aguilera. Ho celebrem.

Havent complert els tres anys de servei en files, s'ha reintegrat a sa llar, procedent de Reus, el jove conveï Vicens Durán Almirall.

La companyia d'electricitat «Riegos y Fuerza del Ebro», que té al seu càrrec el servei d'enllumenat públic, ha deixat la vila a les fosques alternativament de set a vuit de la vetlla.

Es una delícia aytal reiterat incumpliment de la empresa!

DIJOUS

Igualment que air a la vetlla, entre cinc i sis de la matinada ens hem tornat a quedar a les fosques, segurament a causa del fort vent regnant. ¿Fins quan ha de durar la broma?...

A primicera nit varies motades han sigut sorpreses per una munyó de «dominós» ben drapats, obsequiant-se en algunes d'elles, als visitants, amb molt exquisits refrigeris, mentres la broma anava en escreix. «París se divierte»... Vetaquí un bon aperitiu carnavalesc.

Vers les onze de la nit ha començat a caure algún borrall de neu, lo que fa creure que a muntanya serà més forta la nevada. Any de neu, any de Deu.

DIVENDRES

Les pageses que de bon matí arriben a la vila són missatgeres de que a muntanya hi ha mitg pam de neu, sobre tot cap a la banda de Can Planas, Puig de Espinol i la Plana.

El fret que deixa sentir-se ben clar ho demostra. Ademés, el cel és d'un gris londinenc.

Com en nits anteriors, diferents cases es troben assaltades per bullangüeres disfreces, les quals mouen gran xibarrí per tots els carrers on passen.

Noves varies

La falta material d'espai ens obliga a guardar, per a publicar-los en la propera edició, una pila de treballs ja compostos; entre ells: les ressenyes de la Festa Major de Ribas i del banquet an Rusiñol, Casas i Clarassó — actes als quals hem tigit la honra d'assistir i que revestiren inusitada solemnitat; — la interessant secció rotulada «Secreter»; la acostumada poesia semanal de l'Emili; el «Breviari» de Heliús; les ratlles exquisides d'En Nestor, etc.

LECTURA POPULAR

BIBLIOTECA D'AUTORS CATALANS

Cada dijous - 10 cèntims

Aquesta setmana:

PROSA Y VERS d'Alexandre de Riquer

Totes les misses que l'vinent dijous, dia 4, es diran en nostra Iglesia parroquial, serán aplicades a l'etern descans del ànima de la que fou molt estimada compatriota D.ª Antonia Brunet Planas, vda. Robert.

L' HOTEL MILANESA, de Lluís Carbonell y Soler,

ha quedat ja definitivament instal·lat en el Carrer de Jesús, 42: SITGES

L'apreciada conveïna D.ª Marina Carbonell de Ferrer ha regatat per a la taula de l'altar de Santa Marina existent en la ermita de Sant Sebastià unes estovalles de fil orlades d'una riquíssima punta de «guipour», de quinze centímetres d'ample, confeccionada al coixí per la propia generosa senyora.

Les misses celebrades dijous passat en la Iglesia parroquial de la Concepció, de Barcelona, en sufragi de la respectable compatriota D.ª Teresa Ferrer Llopis es vegeren sumament concorregudes.

Les misses celebrades dijous passat en la Iglesia parroquial de la Concepció, de Barcelona, en sufragi de la respectable compatriota D.ª Teresa Ferrer Llopis es vegeren sumament concorregudes.

Les misses celebrades dijous passat en la Iglesia parroquial de la Concepció, de Barcelona, en sufragi de la respectable compatriota D.ª Teresa Ferrer Llopis es vegeren sumament concorregudes.

Les misses celebrades dijous passat en la Iglesia parroquial de la Concepció, de Barcelona, en sufragi de la respectable compatriota D.ª Teresa Ferrer Llopis es vegeren sumament concorregudes.

BANC DE VILANOVA

Negociem els del Deute

5 per 100 Amortitzable,

venciment 15 de Febrer.

Recader de Sitges

a Vilanova i viceversa

a càrrec de Jaume Raventós Pagés

S'ofereix al públic per a servir

ràpidament tota classe d'encarrecs

entre les dugues poblacions.

SITGES: carrer de Jesús, núm. 16.

VILANOVA: carrer Correu, 26.

= Instalacions elèctriques =

VALENTI ARRASA

Aquesta antiga Casa, autoritzada per la
«Companyia Bréal su' d'Electricitat»,
ofereix els seus serveis als veïns d'aques-
ta vila per a instal·lacions d'il·luminat, forsa-
ment, calefacció, telefons, para-llamps,
etc., etc., etc.

Despatx Central, Gestruch, 9 — Telèfon, 2055

BARCELONA

Camiseria y Corbateria

32, BOQUERIA, 32

• BARCELONA •

GRAN ASSORTIT

en

camisas, corbates, mocadors
y tots els articles pertanyents al ramLa Camiseria que ven més barata
Especialitat en camisas a mida

Máquinas SINGER

para coser y bordar y para toda
clase de Industria en que se em-
plea la costura.SE CEDEN TODAS LOS MODELOS A
250 pesetas semanales

PIDANSE CATÁLOGOS ILUSTRADOS

Las hay Industriales, Domésticas

Rotativas, Oscilantes,

Vibrantes y Familiar reciproca.

Representante en Sitges:

JOSE SELVA: Calle Augua, 4

en donde encontrarán, como siempre, toda clase de
piezas, agujas y demás accesorios exclusivameen-
para las acreditadas máquinas de la CASA-SINGER

CASA BASTIDA

18, PASEO DE GRACIA, 18: BARCELONA

Durante la guerra europea la CASA BASTIDA establece unas grandes rebajas de
precios en los cuales se beneficiará el 50 por 100 en la Sastrería Norteamericana,
con el doble fin de facilitar al público grandes y oportunas ventajas y a la par que
poder dar trabajo a nuestros obreros.

TRAGES y ABRIGOS hechos con una perfección compatible con la mejor de
medida y con tela de GRAN CHIC estilo inglés.

PRECIOS: los de 30, a 15; los de 40, a 20; y los de 50, a 25 ptas.

Impermeables ingleses desde 25 pesetas.

Gorras inglesas desde 1'45 ptas.

Sombreros ingleses desde 2'95 pesetas.

Camisas clase buena 3 por 5 ptas.

Una docena de cuellos y puños por cinco pesetas.

Zapatos forma americana a 12'95 ptas.

Guantes ingleses a 0'95 ptas.

Trajes interiores desde 2'95 pesetas.

Calcetines media docena 1'95.

Gemelos, alfileres y corbatas al precio que quieran.

Chanclos de goma a 3'95 pesetas.

HORAS DE VENTA: de 9 a 7 y media de la tarde.

Variados regalos al comprador según su compra

SE PERFUMA A QUIEN LO SOLICITE

VINOS de todas clases
de cosecha propia

Bodegas LA SITGETANA de Juan Magrans

DESPACHO:

Calle de Aragón, 339, chaffán a Bailén; BARCELONA

Moscatel dulce y seco * Malvasia de Sitges superior

VINOS

Tinto * Clarete

Rosado * Vinagre

GRAN ESTUDI FOTOGRAFIC INDUSTRIAL
SCORZELLI

Rambla Principal, 114-116

VILANOVA I GELTRÚ

Especialitat en retrats de nens i grups de família: Ampliacions i reproduccions
inalterables: Mares de totes classes i tamany: Oleografies i artístics quadros a l'oli

Encàrrecs a Sitges: Parellades, 9.

n aquesta Tipografia, Parellades, 9, es venen colleccions de postals de la
Cavalcada Prado Suburense

LAMPISTERIA DE LLUIS MARCET ESTEBANELL

ELECTRICITAT

Completas instal·lacions de llum elèctrica, telefons, ventiladors,
timbres, para-llamps, etc. Variat assortit de aparells per a
electricitat i bombetes marca MARCET (fabricació especial).

Materials de tota classe concernents al ram de Lampisteria.

Carrer de Sant Pere, num. 11: SITGES (Catalunya)

Encàrrecs ràpids a preus baratíssims

RECADEU de Sitges

a Vilanova i Geltrú

Josep Rull Calvet

— L'ESPARDENYER DE VILANOVA —

Sitges: Major, 42

Vilanova: Monsetrat

DOS VITGEC AIEDA DIAI

SENÉN LÓPEZ

GRAN TALLER ELECTRO-MECANIC

esmolar i reparar tota mena d'eines de tall
quedant completament noves i venda de les mateixes

Se aloben confeccionen i venen PARAIGÜES, PARASSOLS i SOBRILLSE
VANOS, BASTONS i altres objectes per a l'ús garantint les operacions

Carrer de Sant Pau, 2: SITGES: dilluns i dijous

ls restants dies de la setmana es reben tota mena d'encàrrecs en la mateixa